

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Bryd, Bølger, frem!

Citation: Drachmann, Holger: "Bryd, Bølger, frem!", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid56773/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2021)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Dreje af for den entrende Bølge:
 Vogt Dig for Braadsø mod Bouger;
 Men mest dog for *Kølvandets Følge!*

—————
Bryd, Bølger, frem!

Bryd, Bølger, frem;
 Fortæl mig Sagn om disse gamle Lande!
 Nævn navnfrø dem,
 Som, slagne, steg i Land paa Hjemmets Strande! —

Vi synger om dem, som fra Slaget kom.
 Ifald de gik langsomt, med sænket Pande,
 Slukøret-vaklende, Minen from,
 Saa tog man dem faderlig mildt under Armen,
 Ledte dem frem
 Til et Sygehjem,
 Sørged for Kost og for Vask og for Varmen,
 Gav Bouillon dem i Skaaler at drikke,
 Spared paa Rødvind og Uldtæpper ikke, —
 Og tog saa til Andagtsbogen
 Og holdt dem ved Læsningen vaagen.

Thi mildt og goddædigt er Folkets Gemyt;
 Paa „Stiftelser“ mangler det ikke i Landet,
 Naar blot Du til Gavn er syg og forknyt
 Og ussel og mager og meget andet.
 Det lindrer at lindre det stakkels Kræ,
 Det gør jo saa godt i det følsomme Hjerte
 At stille en Synder hans Vunders Smerte
 Og — se ham til Gavn i Knæ.
 Da føler man ret sin indre Mission,
 Da vokser man selv i sin Overbevisning
 Og sikrer sig ved denne Naadens-Bespisning
 Synderens slemme Person.

Men anderledes, naar Gangen er fast,
 Naar Ryggen er rank, skønt Vunderne bløde,
 Naar Panden løftet og Øjnene hvast
 Ser Mængden mandig i Møde; —
 Den hører jo ikke hans stille Sprog:
 Tabte jeg hist, saa flygted I her,